

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Ing. P.H.**, B.B., IČO: X., zastúpený: JUDr. F.M., advokát, S.P. proti žalovanému: **B., s. r. o.**, R.B., IČO: X., zastúpený: JUDr. M.B., advokát, M.B., **o zaplatenie 2 091,22 eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 63Cb 104/2003, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. septembra 2011, č. k. 43Cob 27/2011-336, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného **o d m i e t a**.
Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom z 11. októbra 2010, č. k. 63Cb 104/2003-244 žalobu zamietol a žalobcovi uložil zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 1 481,21 eur k rukám právneho zástupcu žalovaného. Žalobcovi uložil aj nahradiť trovy štátu vo výške 30,58 eur na účet Okresného súdu Banská Bystrica.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu prvého stupňa 10. apríla 2003 domáhal zaplatenia istiny 25 600 Sk s príslušenstvom za výkon technického dozoru v zmysle faktúry č. 5/2002. Ďalšou žalobou, doručenou súdu prvého stupňa 10. apríla 2003, ktorej bola pridelená sp. zn. 60Cb 105/2003, sa žalobca domáhal úhrady istiny 32 600 Sk s príslušenstvom za výkon technického dozoru v zmysle faktúry č. 10/2002 v sume 32 600 Sk a žalobou doručenou súdu prvého stupňa 10. apríla 2003, ktorej bola pridelená sp. zn. 62Cb 104/2003, sa žalobca domáhal úhrady istiny 4 800 Sk

s príslušenstvom za výkon technického dozoru v zmysle faktúry č. 02/2002 v sume 19 800 Sk. Žalovaný podľa tvrdenia žalobcu uhradil z tejto istiny 15 000 Sk.

Na návrh žalobcu súd prvého stupňa uznesením z 13. novembra 2003 (č. 1. 32) spojil vyššie uvedené konania do jedného, vedeného pod sp. zn. 63Cb 104/2003.

Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenia § 536 ods. 1, § 546 ods. 1 a 2, § 548 ods. 1, § 554 ods. 1, § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka a § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Súd prvého stupňa mal za preukázané, že nároky uplatnené žalobami, doručenými 10. apríla 2003 v celkovej výške 63 000 Sk (2 091,22 eur), spojené do konania 63Cb 104/2003, žalobca nepreukázal a súd prvého stupňa z toho dôvodu žalobu zamietol. Účastníci konania uzavreli 10. februára 2002 Zmluvu o dielo v zmysle § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bol výkon technického dozoru na diele v B. B. podľa čl. 2.1, a to Podnikateľský inkubátor a Technologické centrum B. B.. Podľa čl. 2.2 predmetnej zmluvy si účastníci dohodli, že za predmet diela nepovažujú práce vykonávané za účelom opravy chýb, vysvetľovania, dopĺňovania nedostatkov projektovej dokumentácie, zistené pri realizácii diela, nakoľko sa jedná o reklamáciu na zhotovenie projektovej dokumentácie. Ustanovenia tohto článku sa vzťahujú na všetky profesie zahrnuté v projektovej dokumentácii, ktoré zastrešuje generálny projektant. V čl. 3 bod 2 si účastníci dohodli spôsob plnenia tak, že je nevyhnutná osobná účasť na technických rokovaníach a kontrolných dňoch na pozvanie objednávateľa. Podľa čl. 4 bod 1 sa zhotoviteľ zaviazal, že výkon technického dozoru zrealizuje v dohodnutých termínoch v priebehu stavebných prác od odovzdania projektovej dokumentácie až po kolaudáciu stavby. V čl. 5 si dohodli cenu predmetu, a to 400 Sk za každú hodinu, pričom práce mali byť zhotoviteľom fakturované každé dva mesiace, doúčtované po ukončení zmluvného vzťahu, pričom každá faktúra mala byť schválená a podpísaná stavebným dozorom. Žalovaný spočiatku namietal platnosť predmetnej zmluvy, po vyjasnení určitosti termínu stavebný dozor sa obe strany dohodli, že uvedenú zmluvu považujú za platne uzatvorenú a v ďalšom konaní nebudú namietat' jej neplatnosť. Súd prvého stupňa vychádzal teda z platne uzatvorenej zmluvy. Žalovaný namietal, že žalobca vykonal práce v zmysle zmluvy a faktúr ním vystavených z dôvodu, že tieto práce boli vykonané za účelom odstránenia väd diela vykonaného žalobcom - projektovej dokumentácie. V prípade ich vykonania musí žalobca preukázať, že sa zúčastnil na technických rokovaníach a kontrolných dňoch na pozvanie objednávateľa, t j. žalovaného, resp. zápisom v stavebnom denníku, kde je presne špecifikovaný účel tohto pozvania a rozsah vykonania prác. Žalovaný tvrdil, že žalobcu nikdy

nepozval k účasti na kontrolnom dni a tiež v stavebnom denníku nie je žiadny zápis ohľadom takéhoto pozvania s uvedením účelu a rozsahu stavebných prác. Žalobca na dôkaz svojich tvrdení okrem iného predložil dôkaz - Odkontrolovania a odsúhlasenia predložených dodacích listov a faktúr stavebným dozorom z 25. februára 2003, z ktorého súd prvého stupňa zistil, že stavebný dozor Ing. J.P. žalobcovi potvrdil účasť na kontrolných dňoch celkom 16 hodín a osobnú účasť na stavbe mimo kontrolných dní podľa záznamov v stavebnom denníku, ako i potvrdenie stavbyvedúceho zhotoviteľa predmetného diela, ako i činnosť profesistov. Aj napriek tejto skutočnosti súd konštatoval, že faktúry predložené žalobcom č. 02/2002, 5/2002 a 10/2002 nie sú podpísané stavebným dozorom, tak ako to ukladá čl. 5.5 predmetnej zmluvy. Z vyjadrenia spoločnosti S., a. s., B. B. štatutárny zástupca Ing. J.Z. žalobcovi oznámil, že po overení skutočnosti u stavbyvedúceho J.K., ako aj projektového manažéra stavby Ing. J.P., títo potvrdili rozsah účasti zodpovedného projektanta Ing. H. v zmysle predloženého stanoviska. Z tohto vyjadrenia súd zistil, že spoločnosť S., a. s., B. B. považovala činnosť žalobcu za činnosť zodpovedného projektanta a nie za činnosť v zmysle predmetnej zmluvy. Žalobca ďalej preukazoval výkon technického dozoru vlastným spracovaním jednotlivých činností podľa dátumu a počtu hodín, ktorý potvrdil svojim podpisom. Z uvedeného dôkazu nie je zrejmé, či sa jedná o technický dozor, resp. stavebný dozor, ktorý vykonával Ing. P.. Zo zápisov z pracovnej porady a kontrolných dní mal súd preukázané, že v zmysle prezenčnej listiny sa žalobca na stretnutiach a kontrolných dňoch podpisoval v kolónke projektant, pričom predmetom rokovaní bolo doriešovanie projektovej dokumentácie, vzhľadom na zmenu prác voči pôvodnej projektovej dokumentácii. Ani v jednom z týchto listinných dôkazov sa žalobca nepodpísal ako technický dozor, ale vždy je uvedený ako zástupca projektanta. Takisto zo stavebného denníka vyplýva, že žalobca v ňom vykonával zápisy ako projektant. V základnom liste stavebného denníka, časť 1.2 bol uvedený žalobca v kolónke generálny projektant, zodpovedný projektant a autorský dozor. V kolónke technický (stavebný) dozor investora stály a občasný bol uvedený Ing. J.P. a I.B.. Tieto skutočnosti namietal aj žalovaný, pričom činnosť projektanta nespádala pod predmet uzavretej zmluvy medzi účastníkmi konania. Žalovaný poukázal na svedecké výpovede svedkov, najmä Ing. arch. K., ktorý i z predložených listinných dôkazov nevedel špecifikovať, kedy žalobca pri jednotlivých rokovaníach vystupoval ako žalobca a kedy ako technický dozor, uviedol, že vypracoval projektovú dokumentáciu na uvedenú stavbu. Žalobca vykonal pre Ing. arch. K. stavebnú časť tohto projektu, za vypracovanie ktorej mu zaplatil odmenu. Zmeny v projektovej dokumentácii boli riešené na kontrolných dňoch, kde bol privolaný aj projektant

tej časti projektu, ktorý ho vypracoval a ktorého zmena sa ho týkala. Tento svedok mal vedomosť aj o tom, že žalobca vykonával pre žalovaného i dozor, avšak vo svojej svedeckej výpovedi nevedel špecifikovať rozsah prác, ktoré vykonal pre žalovaného ako technický dozor a rozsah prác, ktoré vykonal ako projektant, rovnako nemal ani vedomosť, že žalovaný písomným zápisom, resp. v jeho neprítomnosti pozýval žalobcu na účasť na kontrolný deň ako technický dozor. Osobné pozývanie a zápis v stavebnom denníku nepotvrdil ani svedok Ing. J.Z., i keď potvrdil, že žalobcu na kontrolných dňoch i mimo nich na stavbe videl. Mal za to, že bol pozvaný na základe pozvania žalovaného, keďže investor - žalovaný by si mal zabezpečiť prítomnosť týchto ľudí, ktorí vypracovali projektovú dokumentáciu. Súd považoval výpoveď tohto svedka za právne irelevantnú, keďže ohľadom účasti na kontrolných dňoch vypovedal inak, než je to uvedené v zápisoch z kontrolných dní, kde je uvedená účasť žalobcu ako projektanta. Rovnako svedok J., ktorý bol stavbyvedúcim zhotoviteľa predmetného diela, súdu potvrdil, že účasť žalobcu na predmetnej stavbe chápal zo strany projektanta S. LVZ, a. s., B. B.. Žalobca vypracovával i projekt skutočného vyhotovenia stavby, pričom i z toho dôvodu považoval jeho účasť za nutnú na kontrolných dňoch a uviedol, že i sám pozýval žalobcu na kontrolné dni. Svedok v stavebnom denníku vykonával zápisy za generálneho projektanta spolu s p. K., tieto zápisy boli pre svedka dôležité pre realizáciu prác na predmetnom diele. Žalobcu považoval za autora projektovej dokumentácie. Poznamenal, že činnosti, ktoré sa týkali projektovej dokumentácie, riešil svedok priamo so žalobcom aj mimo kontrolných dní na stavbe, pričom následne boli odsúhlasované na kontrolných dňoch. Uviedol, že je i toho názoru, že určitá časť prác, ktoré vykonal žalobca, možno považovať i za výkon dozoru projektanta. Súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadom tvrdení, že vykonal technický dozor podľa uzavretej zmluvy o dielo so žalovaným v takom rozsahu, v akom ho následne fakturoval. Z predmetných dôkazov súd prvého stupňa nemohol ustáliť rozsah tých prác, ktoré by bolo možné považovať za výkon technického dozoru, preto žalobu zamietol. Žalobca si tento nárok uplatňoval z titulu bezdôvodného obohatenia, proti ktorému žalovaný vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa konštatoval, že uvedený vzťah posúdil na základe platnej uzavretej zmluvy podľa § 536 a nasl. Obchodného zákonníka, z ktorého dôvodu nemožno tento nárok priznať i z titulu bezdôvodného obohatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O. s. p.“) a žalovanému priznal ich náhradu. O trovách štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O. s. p. a na ich náhradu zaviazal žalobcu.

Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 2 091,22 eur. Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy prvostupňového konania vo výške 2 733,84 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 608,69 eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že aj keď súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav, nerozhodol správne, keď žalobu zamietol, z dôvodu, že v zápisoch z kontrolných dní a porád bol žalobca uvádzaný ako projektant a nie ako technický dozor. Uviedol, že z tvrdení účastníkov a z vykonaných dôkazov vyvodil závery, ktoré nezodpovedajú zásadám uvedeným v § 132 O. s. p. Skutkové zistenia sú v rozpore s logickým hodnotením dôkazov. Odvolací súd sa zaoberal aj tým, či nie je možné na vec aplikovať ustanovenie právneho predpisu, ktoré pri doterajšom rozhodovaní veci nebolo použité, v dôsledku čoho v súlade s § 213 ods. 2 O. s. p. vyzval a poučil žalobcu aj žalovaného, aby sa k možnému použitiu tohto ustanovenia vyjadrili. Uviedol, že z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu a z výsluchu žalobcu, ako aj svedkov je zrejmé, že tvrdenie žalovaného, že žalobca nevykonal na uvedenej stavbe pre neho žiadnu prácu ako výkon technického dozoru, nie je správne. Z obsahu zmluvy o dielo vyplýva, že žalobca mal pre žalovaného vykonávať technický dozor bez bližšej špecifikácie jednotlivých činností s tým, že v zmysle čl. 3.1 zmluvy malo ísť o všetky práce spojené s realizáciou stavby. Takto dohodnutý rozsah je oveľa širší ako samotný výkon technického dozoru. Uviedol, že technický dozor si zabezpečuje investor, ktorý bol v danom prípade žalovaný. Účastníci v zmluve funkcie technického dozoru podrobne nešpecifikovali. Technický dozor by mal investora zastupovať najmä pri kontrole vykonávania prác a dodávok a pri ich preberaní od dodávateľa a pri jednaniach s projektantom, stavebným úradom a inými účastníkmi výstavby. Ďalej uviedol, že žalobca, rovnako aj svedkovia zhodne potvrdili, že žalobca bol na stavbe prítomný počas celej doby výstavby minimálne každý druhý deň a ku koncu dokončovacích prác každý deň, čím bola dodržaná podmienka stanovená v bode 3.2 zmluvy, a to osobná účasť žalobcu nielen na technických rokovaníach a kontrolných dňoch, ale aj pri samotných prácach priamo na stavbe. Na každom kontrolnom dni spolu s Ing. M. a Ing. U. za žalovaného bol prítomný aj žalobca. Aj z listu primátora mesta B. B. z 13. novembra 2002 vyplýva, že druhý spoločník žalovaného - druhý investor, spoločnosť B. nenamietal vykonávanie prác technického dozoru žalobcom, ale mal výhrady voči faktúram, pretože neboli verifikované stavebným dozorom.

Za žalovaného ako investora vykonával stavebný dozor Ing. P., ktorý spolu so žalobcom niesli zodpovednosť za uskutočnenie stavby v súlade s projektovou dokumentáciou v dohodnutej kvalite. Ing. P. bol poverený, aby rozsah prác vykonaných žalobcom ako technickým dozorom, vrátane počtu hodín, odsúhlasil. Poukázal na prílohu č. 16 k Sadzobníku pre navrhovanie ponukových cien projektových prác a inžinierskych činností a rozsah stavebného dozoru, na § 44 ods. 2 a § 466 Stavebného zákona. Ďalej uviedol, že pre výkon technického dozoru je profesia projektanta v jednej osobe výhodou, pretože technický dozor musí pružne riešiť na stavbe všetky zmeny tak, že sa činnosť žalobcu prelínala aj s prácou, ktorú vykonáva len projektant. Keďže žalobca pre generálneho projektanta vyhotovil stavebnú časť projektovej dokumentácie, bola táto skutočnosť skôr výhodou než dôvodom, prečo bol v záznamoch z kontrolných dní zaradený pri riešení problémov ako projektant. Sám žalobca nebol dodávateľom projektovej dokumentácie, preto nemohol niesť zodpovednosť za vady projektovej dokumentácie. Všetky zmeny projektovej dokumentácie, ktoré boli riešené počas výstavby, vyvstali v súvislosti s dodávkou vadnej projektovej dokumentácie. Aby stavba mohla pokračovať a mohla byť načas ukončená, bolo potrebné vyriešiť oproti dodanému projektu len ďalšími zmenami v existujúcej projektovej dokumentácii. Žalobca by sa mohol zúčastňovať na kontrolných dňoch za dodávateľa projektovej dokumentácie len na základe poverenia generálneho projektanta, čo zo zápisov nevyplýva. Zaradenie žalobcu ako projektanta v prezenčných listinách, napriek tomu, že nezastupoval generálneho projektanta, je vyjadrením jeho pôvodného podnikateľského oprávnenia, čo ho žiadnym spôsobom neobmedzuje vo výkone technického dozoru. Z toho dôvodu nemôže obstať tvrdenie žalovaného, že žalobca na stavbe vykonával rozsah prác, špecifikovaný v čl. 2.2 a 2.3 Zmluvy o dielo, pretože v danej veci sa nejednalo ani o opravu chýb, ani o dopĺňanie nedostatkov projektovej dokumentácie, za ktorú nesie zodpovednosť žalovaný. Výkon rôznych činností, ako to vyplýva zo stavebných denníkov, žalobca mohol realizovať na stavbe len pre žalovaného a len ako stavebný dozor. Nie je možné preto na daný prípad aplikovať ust. čl. 2.3, ktorý vylučoval všetky profesie zahrnuté v projektovej dokumentácii. Bez odborníkov, ktorí sú schopní posúdiť ďalší postup na stavbe, pričom týchto musí zabezpečiť stavebný dozor, ak ich investor nezabezpečí sám, by nebolo možné vôbec dielo dokončiť. Žalovaný sám na stavbe nijaký výkon prác nezabezpečoval, čo mu vytkol aj Najvyšší kontrolný úrad, preto, ak by nebol za neho túto prácu vykonával žalovaný, tak by práce na stavbe nemohli vôbec začať a ani by sa nemohlo v nich pokračovať. Dojednanie účastníkov, že technický dozor má vykonávať svoju činnosť na pozvanie objednávateľa - investora cez zápis v stavebnom denníku, s určením účelu pozvania a rozsahu

prác, je možné realizovať len na jednoduchých stavbách. V prejednávanej veci sa nejednalo o vady projektovej dokumentácie, ktoré by boli zapríčinili vznik ďalších nových prác, ale šlo o vznik navyše prác, ktoré zapríčinil technický stav stavby. Ďalej uviedol, že samotná absencia písomného pozvania technického dozoru objednávateľom na stavbu nemôže mať za následok, že žalobca by nemal za svoju riadne a kvalitne odvedenú prácu tak, ako to potvrdili svedkovia, dostať zaplatené. Jeho účasť na stavbe nepoprel ani pracovník žalovaného Ing. U. a potvrdili ju aj generálny projektant Ing. K., stavbyvedúci p. K., Ing. Z. ako zhotoviteľ stavby a aj Ing. P. ako stavebný dozor a vyplýva to aj z písomnej evidencie v stavebnom denníku a v záznamoch z kontrolných dní, čo je dostatočným dôkazom, že žalobca vykonával pre žalovaného riadny technický dozor.

Ďalej uviedol, že tvrdenie žalovaného, že žalobca nevykonával prácu na stavbe pre neho, ale pre generálneho dodávateľa projektovej dokumentácie, z uvedených dôvodov právne neobstojí a toto tvrdenie žalovaný ani žiadnym dôkazom nepreukázal. Naopak z výsluchu Ing. K. vyplýva, že zmluvným dodávateľom projektovej dokumentácie bolo Mesto a žalovaný, čo nemá vplyv na skutočnosť, že žalovaný bol pre neho subdodávateľom v časti projektu stavebnej časti. Preto neobstojí tvrdenie žalovaného, že žalobca na stavbe odstraňoval vady projektovej dokumentácie a bol tam za generálneho projektanta. Žalobca ako technický dozor neriešil ten rozsah prác, ktorý bol vymedzený v čl. 2.2, pretože sa nejednalo o žiadnu reklamáciu projektovej dokumentácie. K námietke žalovaného, že žalobcom vystavené faktúry za vykonávanie technického dozoru neobdržal, neskôr priznal, že jednu z nich eviduje, aj keď ju neuznáva, odvolací súd uviedol, že nie je pravdivá, pretože prevzatie všetkých faktúr priznal nielen Ing. M., ale prevzatie je na nich uvedené. Rovnako nie je pravdivé tvrdenie žalovaného, že žalobcovi zaplatil sumu 15 000 Sk za výkon technického dozoru len ako zálohu. Faktúra č. 02/2002 sa ako stala splatnou, v hotovosti ju zaplatil Ing. M. žalobcovi, v dôsledku čoho zostal predmetom sporu len rozdiel 4 800 Sk, čo je možné považovať za uznanie záväzku. Z príjmového a výdavkového dokladu nesporne vyplýva, že žalovaný v zastúpení Ing. M. žalobcovi vydal uvedenú sumu na úhradu faktúry a nie ako zálohu. Tvrdenie žalovaného, že išlo o zálohu, nebolo preukázané. V tom čase žalobca pre žalovaného inú prácu nevykonával, preto suma 15 000 Sk mohla byť vyplatená žalobcovi lež za výkon technického dozoru.

Ďalej uviedol, že absencia podpisu stavebného dozoru Ing. P. na faktúrach, resp. na dodacích listoch, nemôže mať za následok neodôvodnenosť uplatneného nároku, pretože Ing. P. rozsah žalobcom vykonaných prác, ako aj ich cenu písomne odsúhlasil u všetkých troch faktúr. Výkon technického dozoru potvrdili aj zástupcovia prizvaných profesií, a to E.B., spol. s r. o., B.B., projektovanie vykurovania a prizvanie statika, čo je zrejmé zo zápisov v stavebnom denníku a z pracovných porád.

Ďalej uviedol, že neobstojí námietka žalovaného, že žalobca vykonával práce na stavbe pre zhotoviteľa z dôvodu, že mal s ním uzavretú zmluvu na vypracovanie projektu skutočného vyhotovenia stavby, pretože pre zhotoviteľa reálne nemal akú prácu vykonávať, keďže bol zástupcom investora - žalovaného. Až po ukončení stavby sa do projektu zakreslia všetky rozdiely, ktoré nastali počas výstavby na stavbe oproti pôvodnej projektovej dokumentácii. Tak ako to uviedol žalobca, túto zmluvu uzavrel so zhotoviteľom len preto, že ho o to požiadal žalovaný, pretože nemal iné finančné prostriedky než z programu Phare, v dôsledku čoho mu žalobca robil službu, keď takúto zmluvu uzavrel namiesto neho a on vyhotovil projekt, bez ktorého by nebolo možné požiadať o vydanie kolaudačného rozhodnutia. Žalobca preto nemusel byť na stavbe od jej začiatku, ale stačilo mu prísť až na záver, aby si mohol vykonané práce zamerať a zaznačiť zmeny oproti pôvodnej projektovej dokumentácii. Samotné uzavretie zmluvy medzi žalobcom a zhotoviteľom nemá žiadny vplyv na rozsah prác vykonaných predtým žalobcom ako technickým dozorom na stavbe.

Záverom uviedol, že skutočnosť, že žalobca bol súčasne projektantom, bola výhodou nielen pre zhotoviteľa stavby, ale najmä pre žalovaného, pretože včasné ukončenie diela je pri stavbách financovaných z prostriedkov Európskej únie prísne kontrolované. Všetky tie práce, s ktorými pôvodný projekt nerátal, pretože generálny projektant nemal o nich žiadnu vedomosť, boli výsledkom práce žalobcu ako technického dozoru a nie práce vyvolané tým, že by pôvodná projektová dokumentácia bola nekvalitná alebo vadná. Šlo o práce, pre ktoré žiadna projektová dokumentácia vypracovaná nebola, pretože si práce žalovaný ani u generálneho projektanta neobjednal, keďže o nich nemohol ani vedieť.

Odvolačný súd po vykonaní dokazovania dospel k rovnakému záveru ako súd prvého stupňa, že vzťah medzi účastníkmi posúdil podľa zmluvy uzavretej medzi nimi s tým, že odvolací súd vyhodnotil súdom prvého stupňa vykonané dokazovanie tak, že z neho vyplýva preukázateľná činnosť žalobcu ako technického dozoru a nie ako projektanta na stavbe vykonávanej pre žalovaného, ktorej bol investorom, v dôsledku čoho dospel k záveru, že aplikácia § 451 Občianskeho zákonníka v danej veci nebola opodstatnená.

Z uvedených dôvodov dospel k záveru, že žalobca si uplatnil právo na zaplatenie doplatku ceny za výkon stavebného dozoru v súlade s § 548 Obchodného zákonníka oprávnene, v dôsledku čoho rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že žalobe vyhovel.

Žalobcovi priznal trovy prvostupňového a odvolacieho konania v súlade s § 224 a § 142 O. s. p.

Proti napadnutému rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Dovolanie odôvodnil tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci podľa § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) O. s. p. Uviedol, že dovolanie podáva v zákonom stanovenej lehote z dôvodu, že odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Uviedol, že odvolací súd skonštatoval, že vec je potrebné posúdiť podľa Zmluvy o dielo, uzatvorenej medzi účastníkmi. Dovolateľ uviedol, že zmluvné strany si dohodli, že predmetom zmluvy bude síce technický dozor, ktorý má vykonávať žalobca, malo sa jednať o osobnú účasť žalobcu na kontrolných dňoch a technických rokovaní na pozvanie objednávateľa. Odvolací súd bez opory v právnom predpise určil rozsah prác vykonávaných ako činnosť technického dozoru, pričom ignoroval zmluvné dojednania. Súd zároveň zhrnul, že technický dozor dohliada v priebehu výstavby najmä na kvalitu vykonaných prác, sleduje problematické etapy výstavby a upozorňuje na chyby, ktoré by mohli ohroziť celý projekt. V podstate sa jedná o kontrolnú činnosť, či sa stavba realizuje v súlade s projektom. Podľa dovolateľa žalobca sa v žiadnom prípade nezúčastňoval kontrolných dní za účelom kontroly a dohliadania priebehu stavby. Odvolací súd ignoroval, že žalobca sa zúčastňoval na stavbe ako zástupca projektanta alebo ako projektant stavebnej časti. Odvolací súd sám konštatoval, že projektová dokumentácia bola vyhotovená narychlo bez realizačných projektov, teda je zrejmé, že musela mať nedostatky, ktoré bolo treba riešiť. Generálnym dodávateľom projektu bol Ing. K. a jeho subdodávateľom - projektant stavebnej časti - žalobca, je zrejmé, že tieto osoby boli potrebné pri odstraňovaní nedostatkov projektovej dokumentácii. Takáto ich účasť však nemôže byť považovaná za kontrolnú činnosť - činnosť technického dozoru, ako uvádza odvolací súd. Sám žalobca uviedol, že počas výstavby sa vyskytovali dôvody, pre ktoré bolo treba následne projekt upraviť a meniť, na základe čoho došlo k prepracovaniu projektu. Takéto prepracovanie nemôže byť chápané ako činnosť technického dozoru. Ďalej dovolateľ poukázal na skutočnosť, že žalobca mal tri zmluvné vzťahy, so žalovaným, spoločnosťou S., a. s. a s Ing. K.. Všetky vzťahy súviseli s predmetným dielom. Je zrejmé, že žalobca mohol byť na predmetnej stavbe

prítomný z viacerých dôvodov. Dôkazné bremeno, že sa zúčastňoval kontrolných dní, v zmysle uzatvorenej Zmluvy o dielo so žalovaným, niesol v konaní žalobca. Odvolací súd však nesprávne vyhodnotil listinné dôkazy, ktoré preukazovali, že žalobca bol označovaný ako projektant a z ich obsahu vyplývalo, že nevykonával kontrolu priebehu stavby, ale riešil problémy, nedostatky a neúplnosť projektovej dokumentácie. Žalovaný je toho názoru, že dôkazné bremeno v tomto smere žalobca neunesol. Dovolateľ uviedol, že z predložených zápisov z kontrolných dní vyplýva, že žalobca tam vystupoval ako projektant. Uviedol, že tieto dôkazy nepreukazujú dohliadacu alebo kontrolnú činnosť žalobcu na stavbe. Svedkovia tiež len potvrdili účasť žalobcu na týchto kontrolných dňoch, nevedeli sa však vyjadriť, na pozvanie koho a v prospech koho sa týchto stretnutí zúčastňoval. Podľa žalovaného je zrejmé, že zo znenia týchto zápisov vyplýva, že predmetom jednaní boli komplikácie ohľadom nedodania úplnej projektovej dokumentácie alebo riešenia jej nedostatkov. Účasť projektantov aj žalobcu nesmerovala k výkonu technického dozoru, ale išlo o činnosť súvisiacu s doladovaním projektu ako takého. Obrana žalobcu, že projektová dokumentácia sa vypracovávala narýchlo, neobstojí. Generálny projektant a aj žalobca ako odborne spôsobilé osoby sa rozhodli vstúpiť do daného zmluvného vzťahu aj napriek vedomosti o časovej potrebe na vypracovanie projektu. Projektanti počítali s tým, že projektová dokumentácia bude upravovaná počas samotnej výstavby, táto činnosť sa však nemala týkať činnosti technického dozoru. Práve z tohto dôvodu si účastníci v zmluve špecifikovali predmet plnenia žalobcu na stavbe a zároveň upravili, že táto činnosť bude vykonávaná len na pozvanie žalovaného a vyžaduje sa jeho osobná účasť. Takéto pozvanie sa však zo strany žalovaného nikdy neuskutočnilo. Dovolateľ je toho názoru, že účasť žalobcu na kontrolných dňoch nebola činnosťou technického dozoru, ale riešil nedostatky projektovej dokumentácie a jeho činnosť žiadal v zásade zhotoviteľ stavby. Uviedol, že súd konštatoval, že žalovaný nezabezpečoval na stavbe žiadnu činnosť, teda nemohol ani zvolávať kontrolné dni a žalobcu pozývať k vykonávaniu technického dozoru. Tvrdenie súdu, že keby to nezabezpečoval žalobca, stavba by nemohla pokračovať, je zavádzajúce. Žalovaný má za to, že dôkazné bremeno preukázať, že činnosť žalobcu na stavbe bola činnosťou podľa Zmluvy o dielo, že bol za týmto účelom na stavbe žalobca žalovaným pozývaný, bolo na žalobcovi. Z predložených dôkazov však uvedené nevyplýva. Zároveň poukázal na skutočnosť, že v zmysle zmluvy o dielo každá faktúra mala byť schválená a podpísaná stavebným dozorom. Žiadna z predložených faktúr túto zmluvnú podmienku neobsahuje, teda faktúry nie sú spôsobilé ako hodnoverný doklad k ich vymáhaniu. Túto podmienku odvolací súd hodnotil ako nepodstatnú. Samotný dôkaz - odkontrolovanie a odsúhlasenie predložených

dodacích listov a faktúr z 25. februára 2003 bol vypracovaný až následne, pričom Ing. P. v ňom len vypísal účasť žalobcu na kontrolných dňoch a účasť profesistov a on sám neposudzoval, či táto činnosť spadá pod zmluvu o dielo. Okrem toho z uvedeného dôkazu vyplýva rozsah činnosti žalobcu len 84 hodín, čo je v rozpore s vystavenými faktúrami, kde si žalobca účtuje 132,5 hodín svojej osobnej účasti. Ďalej podľa dovolateľa odvolací súd nechal do úvahy zmluvné dojednanie ohľadom osobného vykonávania predmetu Zmluvy o dielo. Teda žalobca mal vykonávať činnosť podľa zmluvy osobne. Statika a profesie neboli vykonávané žalobcom osobne, čím nespádajú pod dohodnutý predmet zmluvy a napriek uvedenému, žalobca túto činnosť žalovanému vyfakturoval a súd takýto nárok žalobcovi napriek dojednaniu v zmluve priznal. Rovnako sa odvolací súd nezaoberal neurčitou dôkazou „Rozpis nákladov po profesiách“, kde žalobca podrobne rozpisal svoj nárok uplatňovaný v konaní. Uviedol jednotkové ceny, ktoré sú nesúladné s dohodou strán v zmluve o dielo. Dôkazné bremeno riadne a určito preukázať svoj nárok bolo na žalobcovi, nie je teda zrejmé, aký nárok a na základe čoho si ho žalobca v konaní uplatňuje. Tento doklad zároveň preukazuje, že niektoré činnosti nevykonali žalobca osobne, ale ich vykonali iné osoby. Na základe uvedeného, podľa žalovaného odvolací súd zmluvné dojednanie vychádzajúce zo zmluvy o dielo nesprávne právne posúdil, nesprávne vyhodnotil dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, a tým dospel k nesprávnemu právnemu záveru.

Navrhol, aby dovolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdí a zároveň žalobcu zaviazal k náhrade trov odvolacieho konania vo výške 355,32 eur a dovolacieho konania vo výške 118,44 eur. Zároveň navrhol, aby súd odložil vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia do rozhodnutia o podanom dovolaní.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalobcu uviedol, že ho považuje za účelovú obranu, pretože odvolací súd podrobne zhodnotil celý skutkový stav a všetky návrhy na dokazovanie a vyjadrenia účastníkov konania. Podľa žalobcu odvolací súd rozhodol správne a navrhol, aby dovolací súd dovolanie žalovaného zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie bolo podané v lehote stanovenej v § 240 ods. 1 O. s. p. a po preskúmaní veci v zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. dospel k záveru, že v danej veci dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Podľa § 236 ods. 1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podľa § 238 ods. 1 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Podľa § 238 ods. 5 O. s. p. dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcim trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Ak je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky, dovolanie nie je prípustné, ak výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa prvej vety. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde.

Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý je prípustný len proti zákonom výslovne určeným právoplatným rozhodnutiam odvolacieho súdu. V predmetnej veci odvolací súd v napadnutej časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý žalobu zamietol, tak, že žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi 2 091,22 eur. V zmysle ust. § 238 ods. 1 O. s. p., ktoré dovolanie pripúšťa proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, by bolo dovolanie v danej veci prípustné. Odvolací súd však skúmal aj prípustnosť dovolania podľa ostatných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku. Ustanovenie § 238 ods. 5 nepripúšťa dovolanie vo veciach, v ktorých predmet peňažného plnenia neprevyšuje trojnásobok minimálnej mzdy a v obchodných veciach, t. j. veciach vyplývajúcich z právnych vzťahov upravených Obchodným zákonníkom, neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy, pričom na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Minimálna mzda je v danom prípade upravená Zákonom č. 90/1996 Z. z. o minimálnej mzde. Z § 6a ods. 1 Zákona č. 90/1996 Z. z. vyplýva, že minimálnu mzdu ustanoví nariadenie vlády Slovenskej republiky vždy k 1. októbru kalendárneho roka.

V danom prípade je predmetom dovolacieho konania peňažné plnenie vo výške 2 091,22 eur. Ako vyplýva z obsahu spisu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, žalobca sa zaplata istiny 2 091,22 eur domáhal v troch samostatných konaniach, ktoré na základe návrhu žalobcu súd prvého stupňa uznesením z 13. novembra 2003 (č. l. 32) spojil do jedného konania pod spisovou značkou 63Cb 104/2003. Išlo o konanie vedené pod sp. zn. 63Cb 104/2003, v ktorom sa žalobca žalobou, doručenou 10. apríla 2003 domáhal od žalovaného zaplata 25 600 Sk s príslušenstvom v zmysle faktúry č. 5/2002. Konanie vedené pod sp. zn. 60Cb 105/2003, v ktorom sa žalobca žalobou, doručenou súdu 10. apríla 2003 domáhal od žalovaného úhrady istiny 32 600 Sk s príslušenstvom v zmysle faktúry č. 10/2002 a konanie vedené pod sp. zn. 62Cb 104/2003, v ktorom sa žalobca žalobou doručenou súdu

10. apríla 2003 domáhal od žalovaného úhrady istiny 4 800 Sk s príslušenstvom v zmysle faktúry č. 02/2002 v sume 19 800 Sk (15 000 Sk žalovaný uhradil).

Z uvedeného je zrejmé, že jednotlivé žaloby boli podané na súd prvého stupňa 10. apríla 2003. Dovolací súd skúmal výšku minimálnej mzdy v čase podania návrhu na prvostupňovom súde, čo je 10. apríl 2003. V zmysle Nariadenia Vlády Slovenskej republiky č. 514/2002 Z. z., ktorým sa ustanovuje výška minimálnej mzdy, ktoré nadobudlo účinnosť 1. októbra 2002, je výška minimálnej mzdy 5 570 Sk za mesiac pre zamestnanca odmeňovaného mesačnou mzdou ku dňu podania predmetných návrhov.

V danom prípade ide o obchodnú vec, to znamená, aby bolo dovolanie v predmetnej veci prípustné, peňažné plnenie, ktoré je predmetom tohto konania, musí prevyšovať desaťnásobok minimálnej mzdy, čo je 55 700 Sk. Jednotlivé peňažné plnenia v žalobách, ktorými sa žalobca domáhal od žalovaného úhrady faktúr za výkon technického dozoru, ani v jednom prípade neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy platnej v deň podania návrhu na prvostupňovom súde. Žalobca sa domáhal zaplata v prvom konaní 25 600 Sk, v druhom konaní 32 600 Sk a v treťom konaní 4 800 Sk. Rovnako je potrebné zdôrazniť, že výšku jednotlivých peňažných plnení je potrebné posudzovať osobitne, predtým ako boli veci spojené do jednej, nakoľko rozhodujúca je výška peňažného plnenia v čase doručenia každého samotného návrhu na prvostupňový súd. Každý návrh (žaloba), podaný na súde, sa posudzuje samostatne.

Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolanie v danej veci v zmysle § 238 O. s. p. nie je prípustné.

V zmysle § 242 ods. 1 O. s. p. /druhá veta/ je dovolací súd povinný prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu uvedenú v § 237 O. s. p. Dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 písm. a) až g) O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie, v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z uvedených procesných väd (ide o nedostatok právomoci súdu, spôsobilosti účastníka konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, ak sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, odňatia možnosti účastníka konať pred súdom a rozhodovanie vylúčeným sudcom, alebo súdom nesprávne obsadeným).

Dovolací súd nezistil, že by konanie pred súdmi nižších stupňov bolo postihnuté niektorou z uvedených väd.

Dovolateľ vo svojom dovolaní uviedol, že ho odôvodňuje ust. § 241 ods. 2 písm. a) O. s. p., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p. Konkrétne vadu konania v zmysle § 237 O. s. p. dovolateľ neuviedol. Namietal nesprávne právne posúdenie a dovolanie odôvodňoval aj inou vadou konania, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Dovolací súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu netrpí vadou taxatívne uvedenou v § 237 O. s. p.

Správnosť skutkových a právnych záverov založených na dokazovaní by bolo možné v dovolacom konaní posúdiť až v prípade, ak by bolo dovolanie prípustné (ide o dôvody, ktoré síce môžu zakladať dôvodnosť dovolania, nie však jeho prípustnosť). O taký prípad v prejednávanej veci nešlo. Z uvedeného teda vyplýva, že posúdenie, či rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, prichádza do úvahy iba vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné, to platí aj vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. b) O. s. p.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaného odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c) O. s. p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný.

Právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalobcovi v zmysle § 243b ods. 5, § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa úspechu účastníkov v dovolacom konaní. Dovolací súd nepriznal žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania, pretože nepodal návrh na priznanie trov dovolacieho konania.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2012

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcssová